

Homilie (kázání)

Mezi póly života a služby je slyšet Ježíše, který mluví o kněžství: "Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás, a ustanovil jsem vás, abyste šli a přinášeli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo." (Jan 15,16)

Co znamená být knězem? Téma, které se rozplétá mezi vteřinami ticha, v hlasech těch, kdo zůstávají beze jména. Před třiceti roky jsem věřil ve vznešenost úřadu; dnes je pro mě kněžství spíše otázkou existenciální – "Být člověkem prostřed nelidskosti " Kněz je sám, ne proto, že by si ssmotu vybral, ale protože ho k ní vede cesta služby. Jeho samota není prázdná – je naplněna bolestí, kterou nasává od těch, kdo svěřují své rány, a radostí, kterou neumí vždy pro sebe pojmenovat. "Kněz je člověk, který dokáže projít peklem druhých, aniž by v něm shořel." (Guy Gilbert) Snad proto, že kdysi shořel sám, a to, co z něj zbylo už nepatří jemu.

Vyprávět o chudobě, o zápasu se závislostmi, nemocemi, úzkostmi – to je také cesta kněze. Dva roky po sobě mi byl ukraden majetek, devět měsíců abstinuji, stále znovu vstávám z úzkostí a občas mám panické ataky. Přesto to cítím v kostech a svalech, "vstaň a jdi, pokračuj v cestě"- skrze slabost proudí světlo. "A proto jsem třikrát prosil Pána, aby to ode mne odešlo. Ale on mi řekl: 'Stačí ti má milost, neboť má moc se dokonává ve slabosti.'" (2. Korintským 12,8–9)...

Celé kázání najdete na www.bratrphilip.cz a také na Spotify jako podcast Víra ve tři ráno.

AKCE A KONTEMPLACE VOL.9

liturgie SRDCE

22. NEDĚLE MEZIDOBÍ - CYKLUS C - 31. 8. 2025

liturgie SRDCE

Nedělní LITURGIE SRDCE vydává a tiskne Česká episkopální církev pro Společenství Malé cesty. Redakční tým tvoří Zuzana, Radek, Peter a Filip. Tisk je určen výhradně k soukromému užití věřících.
Objednávky lze zasílat e-mailem. Kontakt info@bratrphilip.cz

*Pamatuj na chudé, když se pyšníš svými úspěchy
a bohatstvím. Oni nemají co jíst ani kde bydlet,
a jejich pohodlí závisí na tvé štědrosti
a pohostinnosti.*

Lekcionář: Sir 3,19-21.30-3, Žd 12,18-19.22-24a, Lk 14,1.7-14

Lectio (čtení)

Když Ježíš přišel v sobotu do domu jednoho z předních farizeů, aby tam pojedl, dávali si na něj pozor. On si všiml, jak si hosté vybírají přední místa. Řekl jim tedy toto poučení: "Až budeš od někoho pozván na svatební hostinu, nesedej si na přední místo. Mohl by být od něho pozván někdo vzácnější než ty, a ten, kdo pozval tebe i jeho, by přišel a řekl ti: 'Uvolni mu místo!' Tu bys musel s hanbou zaujmout poslední místo. Ale když budeš pozván, jdi si sednout na poslední místo, takže až přijde ten, který tě pozval, řekne ti: 'Příteli, pojd' si sednout dopředu!' To ti bude ke cti u všech, kteří budou s tebou u stolu. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen."

Zamýšlení se nad slovem, které oslovilo. Co mi chce Bůh skrze tento obraz, větu nebo příběh říci?

Meditatio (rozjímání)

Jsem tu s tebou – jako poutník, jako kněz, jako člověk. Ztišme se spolu. Možná jsi unavený, možná zmatený, snad hledáš smysl, potřebuješ cítit, že nejsi sám. Dovol si být hledající. Dovol si být nalezen. Ať tě provází pokoj. Ať tě vede světlo. Ať tě obejmě ticho, které není prázdné – ale plné přítomnosti.

Spontánní rozhovor s Bohem. Vyjádření úžasu, bolesti a pochyb duše...

Oratio (modlitba)

Zůstaň se mnou, Pane, neboť Tě potřebuji pro svou sílu, život a světlo. Toužím po Tvé přítomnosti, abych slyšel Tvůj hlas a následoval Tě. V temnotě a nebezpečí, kdy se blíží smrt, se cítím slabý a potřebuju Tě jako útěchu a sílu. Prosím Tě o dar Tvé přítomnosti, abych Tě mohl milovat z celého srdce zde i v následující věčnosti. Amen.

Tiché pobývání v Boží přítomnosti. Nejde o prázdnotu, ale o vědomé odevzdání, jednotu beze slov.

Contemplatio (spočinutí)

Sedím v tichu dějin. Předě mnou se rozprostírá čas – od císařských dekretů až po hlas starce, který ví, že musí promluvit. Víra krále byla vírou lidu. A víra lidu se stala nástrojem moci. Privilegia se vplížila do chrámů, do biskupských sídel, do srdcí těch, kteří měli sloužit. A zůstala tam – jako stín, který se táhne až do dnešních dnů. Ale v tom stínu se rodí světlo z hlasu, který říká: „Než odejdeš, řekni, co víš.“ A co víme, když se všechno ostatní rozpadne? Co zůstane, když se odloží roucha, koruny a dekreta? Zůstávají tři jistoty: Bůh je láska, jsi milovaný, jsi svobodný. Jsou to kameny pro stavbu, dary, znamení milosti. Kéž se moje víra znovu stane cestou, ne výsadou. Kéž církev není pevností, ale domem s otevřenými dveřmi. Kéž se tyto tři jistoty stanou světlem pro každého.